

здатні ефективно протистояти посередникам і трейдерам. Всі ці проміжні категорії, що є далекими від сфери матеріального виробництва, монопольно одержують прибуток за рахунок важкої праці селян, нав'язуючи їм зайві послуги з реалізації виробленого і диктуючи їм занижені ціни на готову продукцію. Адаже основним каналом реалізації продукції ОПГ та СФГ є посередники, особливо в сільській глибинці. Закупівлю вони здійснюють за цінами, нижчими від роздрібних до 50% і навіть більше. Працюють же вони нелегально, тобто в більшості своїй вони не оформлені як підприємці чи посередницькі організації, а тому й податки не сплачують. Це є один зі спонукальних мотивів до кооперування малих сільськогосподарських товаровиробників з переробки і збуту своєї продукції.

Отже, згуртовані кооперативною працею, ферми зуміють утримати посередників в розумних межах, а головне — стануть дієвим фактором впливу на цінову політику держави і посприятимуть ліквідації руйнівного диспаритету в цінах на власну продукцію і засоби виробництва.

ЛІТЕРАТУРА

- 1.Онищенко О.М. Нові форми господарювання та їх результативність у сільськогосподарському виробництві Словаччини// Економіка України.-2002.- №1.- С.66-69.
- 2.Саблук П.Т. Організаційно-економічні проблеми розвитку АПК. -К. 2002, Т.1.-С.414.

УДК 641.07

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ В УПРАВЛІННІ ОБ'ЄКТАМИ

Т.І.Костюченко, асистент

Миколаївський державний аграрний університет

Останнім часом виникла необхідність створення нової інформаційної системи в сільському господарстві. Сьогодні, коли підприєм-

мства стали самостійними суб'єктами господарювання, недооцінка організації інформаційного забезпечення може призвести до значних втрат. Невпорядкованість ресурсного забезпечення, інфляційні процеси в економіці, розвиток конкуренції та інше, спонукає їх до пошуку і оволодіння все більшими обсягами інформації, так як існуюча система поширення науково-технічної інформації, впровадження наукових розробок, передових технологій, підвищення кваліфікації сільгосптоваровиробників не відповідає сучасним вимогам. Ефективність функціонування підприємств значно залежить від впливу як зовнішніх, так і внутрішніх факторів.

Питанням розвитку і застосування інформаційних систем в економіці займалися такі відомі вчені як В.Ф.Ситник, В.С.Пономаренко, Т.А.Писаревська та ін. У Законі України "Про Національну програму інформації" від 04.02.98 за №887/2000 наголошується, що головною метою цієї програми є "створення необхідних умов для забезпечення громадян і суспільства своєчасною, достовірною та повною інформацією шляхом використання інформаційних технологій, забезпечення інформаційної безпеки держави".

В аграрному виробництві склалася ситуація, коли значно зросли вимоги до прийняття рішень виробничого і маркетингового характеру, своєчасного реагування на швидкозмінювані ситуації на ринках продовольства, ресурсів і послуг, а також щодо оперативності і комплексності в забезпеченні інформацією. Досягнутий рівень інформатизації в сільськогосподарському виробництві не дозволяє в достатній мірі задовольнити ці потреби. Наявна комп'ютерна техніка використовується в основному для обробки даних обліку і як пристрій для друкування. Існуюча система виробничої інформації потребує удосконалення в методах і джерелах її одержання, в складі показників і строках надходження, в методах і прийомах систематизації і розповсюдження. Проблему загострив той факт, що на український ринок прийшли десятки західних фірм, було створено сотні нових українських компаній, з'явилися нові технології, сорти сільськогосподарських культур, засоби захисту рослин тощо. В цьому величезному потоці інформації навіть спеціалісту з вищою аграрною освітою розібратись дуже важко.

Потрібні сучасні банки даних, відповідні комп'ютерні інформаційні системи.

Доцільним є створення інформаційно-консультативних центрів у складі реформованих районних управлінь сільського господарства, які сприятимуть підвищенню ефективності і стабільності сільсько-господарського виробництва. Формування системи інформаційно-консультативного обслуговування вимагає принципово нових підходів щодо її інтелектуального забезпечення і специфічного апарату.

Орієнтовний склад працівників такого центру наведений в таблиці.

Таблиця

Орієнтовний склад працівників районного консультативного центру

Посада	Кількість, чол.
Головний консультант	1
Консультант-організатор	1
Консультант з інформаційного забезпечення	1
Разом	3

Фахівці повинні бути хорошими теоретиками, володіти навичками абстрактного мислення, уміти спілкуватися на професійному рівні із спеціалістами різного профілю, володіти досвідом роботи у підприємницькій сфері та ін.

Вказані центри в своєму розпорядженні повинні мати комп'ютерну техніку і засоби електронного зв'язку, відповідне технологічне устаткування, комплекс програм — з тим, щоб з належною продуктивністю визначати найбільш раціональні і обгрунтовані шляхи прийняття виробничо-економічних рішень, надавати поради підприємцям у тих чи інших ситуаціях. Основними видами їх послуг є наступні:

- науково-консультативна допомога в прийнятті господарських управлінських рішень;
- науково-освітні та інформаційні послуги;
- здійснення спільної науково-виробничої діяльності.

Науково-консультативна допомога в прийнятті господарських управлінських рішень включає в себе: розробку бізнес-планів фінансового оздоровлення організаційно-господарського устрою,

маркетингові та соціальні дослідження, поточне консультування з господарського права, реклами, підбору кадрів тощо.

Науково-освітні та інформаційні послуги передбачають: проведення науково-практичних тематичних семінарів, лекцій з питань агропромислового виробництва; організацію курсів підвищення кваліфікації без відриву від виробництва, у вихідні дні, у вечірні години тощо; науково-методичні розробки, навчальні курси, програми, лекції, підручники, посібники для практичного навчання; консультації, інші освітні послуги; комп'ютерні програми, комплекси, бази даних; телекомунікаційні послуги; інформаційні послуги.

Отже, науково-виробнича діяльність передбачає пряму участь фахівців у виробничому процесі шляхом: виконання лабораторних аналізів з підготовкою відповідних рекомендацій; ресурсного забезпечення технологічних процесів насінним матеріалом, гербіцидами, стимуляторами тощо; інформування з питань формування та використання матеріальних ресурсів, а також збуту сільськогосподарської продукції; виконання наукоємних робіт — з використанням сучасної техніки та технологічного обладнання, які знаходяться в розпорядженні консультантів.

УДК 636.034:637.1

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В ГОСПОДАРСТВАХ СУСПІЛЬНОГО СЕКТОРУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

І.О.Мельник, аспірант

Миколаївський державний аграрний університет

Молочна галузь належить до головних ланок агропромислового комплексу країни, а унікальні властивості молока та продуктів його переробки зумовляють його життєву необхідність для харчування населення. Але в останні роки не настала очікувана стабілізація тваринництва, що вимагає ретельного вивчення причин та